

**ศาลปกครองสูงสุดมีคำสั่งเพิกถอนกระบวนการพิจารณาที่ให้ส่งสำเนาคำอุทธรณ์
ของผู้ร้องให้คู่กรณีในอุทธรณ์จัดทำคำแก้อุทธรณ์ รวมทั้งกระบวนการพิจารณา
ที่ได้ดำเนินการต่อมาทั้งหมด ตามข้อ ๗ วรรคหนึ่ง แห่งระเบียบของที่ประชุมใหญ่
ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๓
และมีคำสั่งยกอุทธรณ์ของผู้ร้อง**

คดีสืบเนื่องมาจากศาลปกครองชั้นต้น (ศาลปกครองกลาง) มีคำพิพากษาในคดีหมายเลขดำ
ที่ ๖๒๐/๒๕๕๙ หมายเลขแดงที่ ๑๙๔๘/๒๕๖๓ ระหว่าง สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี
ผู้ร้อง และบริษัท ไอทีวี จำกัด (มหาชน) ผู้คัดค้าน ยกคำร้องของผู้ร้องที่ขอให้เพิกถอนคำชี้ขาดของ
คณะอนุญาโตตุลาการ ข้อพิพาทหมายเลขดำที่ ๔๖/๒๕๕๐ ข้อพิพาทหมายเลขแดงที่ ๑/๒๕๕๙
(ที่วินิจฉัยโดยมีสาระสำคัญสรุปได้ว่า ๑. การบอกเลิกสัญญาของผู้ร้องไม่ชอบด้วยกฎหมาย ๒. ให้ผู้ร้องชดใช้
ความเสียหายให้แก่ผู้คัดค้าน จำนวน ๒,๘๙๐.๓๕ ล้านบาท ๓. ผู้คัดค้านต้องชำระค่าตอบแทนส่วนต่าง
ตามสัญญาเข้าร่วมงานฯ ให้แก่ผู้ร้องเป็นเงินจำนวน ๒,๘๙๐.๓๕ ล้านบาท ๔. ผู้ร้องและผู้คัดค้านต่างมีหน้าที่
จะต้องชำระหนี้ให้แก่กันและกันในจำนวนเงินเท่ากัน คือ ๒,๘๙๐.๓๕ ล้านบาท ซึ่งเมื่อหักกลบลบหนี้กันแล้ว
ต่างฝ่ายจึงไม่มีหนี้ที่จะต้องชำระแก่กันและกัน)

ศาลปกครองสูงสุดเห็นว่า คำอุทธรณ์ของผู้ร้องเป็นเพียงการโต้แย้งดุลพินิจในการวินิจฉัยรับฟัง
ข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานในสำนวนของคณะอนุญาโตตุลาการ และโต้แย้งเหตุผลในการวินิจฉัยชี้ขาด
ของคณะอนุญาโตตุลาการในข้อกฎหมายและข้อสัญญาระหว่างผู้ร้องกับผู้คัดค้านเท่านั้น ซึ่งไม่ใช่กรณี
ที่เกี่ยวกับการยอมรับหรือการบังคับตามคำชี้ขาดจะเป็นการขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของ
ประชาชน ตามมาตรา ๔๕ วรรคหนึ่ง (๑) แห่งพระราชบัญญัติอนุญาโตตุลาการ พ.ศ. ๒๕๔๕ ประกอบกับ
คดีนี้ศาลปกครองชั้นต้นได้วินิจฉัยว่า ผู้ร้องและผู้คัดค้านมีข้อโต้แย้งหรือข้อพิพาทเกิดขึ้นเกี่ยวกับสิทธิหรือ
หน้าที่ระหว่างผู้ร้องและผู้คัดค้านอันเกี่ยวเนื่องกับสัญญาเข้าร่วมงานและดำเนินการสถานีวิทยุโทรทัศน์
ระบบ ยู เอช เอฟ ลงวันที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๓๘ โดยได้มีการดำเนินการเพื่อระงับข้อพิพาทหรือข้อโต้แย้ง
ที่เกิดขึ้นระหว่างผู้ร้องกับผู้คัดค้านโดยวิธีการทางอนุญาโตตุลาการตามที่ผู้ร้องและผู้คัดค้านได้ตกลงกันไว้
ในสัญญาอนุญาโตตุลาการ แม้ข้อพิพาทหรือข้อโต้แย้งเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าว ผู้ร้องได้ยื่นฟ้องผู้คัดค้าน
ต่อศาลปกครองชั้นต้น (ศาลปกครองกลาง) เป็นคดีหมายเลขดำที่ ๖๔๐/๒๕๕๐ และผู้คัดค้านยื่นคำเสนอข้อ
พิพาทหมายเลขดำที่ ๑/๒๕๕๐ ขอให้อนุญาโตตุลาการชี้ขาดว่า ผู้คัดค้านไม่ได้เป็นฝ่ายผิดสัญญาและผู้ร้อง
ไม่มีสิทธิเรียกค่าตอบแทนขั้นต่ำพร้อมดอกเบี้ย และค่าปรับ แม้คดีดังกล่าวยังอยู่ระหว่างการพิจารณาของ
ศาลก็ตาม แต่ไม่มีบทบัญญัติใดบัญญัติห้ามไม่ให้คณะอนุญาโตตุลาการวินิจฉัยชี้ขาดข้อพิพาทในเรื่อง
เดียวกัน ประกอบกับศาลปกครองชั้นต้นได้มีคำสั่งจำหน่ายคดีออกจากสารบบความเพื่อให้ผู้ร้องและ
ผู้คัดค้านไปดำเนินการทางอนุญาโตตุลาการแล้ว ไม่ใช่กรณีคู่กรณีฝ่ายเดียวกันยื่นคำเสนอข้อพิพาทหรือ

ข้อเรียกร้องในเรื่องเดียวกันและการเสนอข้อพิพาททั้งสองเรื่องดังกล่าวข้างต้นเป็นการเสนอข้อพิพาทต่อองค์กร
ชี้ขาดคนละองค์กร จึงไม่เข้าลักษณะเป็นการเสนอข้อพิพาทซ้อน คำชี้ขาดของคณะอนุญาโตตุลาการจึงอยู่
ในขอบเขตของสัญญาอนุญาโตตุลาการและไม่เกินขอบเขตแห่งข้อตกลงในการเสนอข้อพิพาทต่อ
คณะอนุญาโตตุลาการ ส่วนกรณีที่ผู้คัดค้านได้ยื่นคำเสนอข้อพิพาทหมายเลขดำที่ ๔๖/๒๕๕๐ ซึ่งเป็นข้อพิพาท
ในเรื่องเดียวกันกับข้อพิพาทหมายเลขดำที่ ๑/๒๕๕๐ และยังมีได้มีคำวินิจฉัยชี้ขาดของคณะอนุญาโตตุลาการ
เมื่อไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าผู้คัดค้านได้ดำเนินการใดๆ เพื่อให้คณะอนุญาโตตุลาการดำเนินกระบวนการและ
วินิจฉัยชี้ขาดข้อพิพาทหมายเลขดำที่ ๑/๒๕๕๐ ต่อไป ข้อพิพาทตามคำเสนอข้อพิพาทดังกล่าวข้างต้นจึงไม่อาจ
ยุติหรือระงับข้อพิพาททางอนุญาโตตุลาการ ต่อมา ผู้คัดค้านได้ยื่นคำเสนอข้อพิพาทต่อสถาบันอนุญาโตตุลาการ
ข้อพิพาทหมายเลขดำที่ ๔๖/๒๕๕๐ ว่า ผู้ร้องผิดสัญญาเข้าร่วมงานฯ โดยบอกเลิกสัญญา ขอให้ผู้ร้องชดใช้
ค่าเสียหายกรณีผิดสัญญาเข้าร่วมงานฯ ผู้คัดค้านจึงยื่นคำเสนอข้อพิพาท และมูลพิพาทอันเป็นที่มาแห่งการโต้แย้งสิทธิ
ที่ผู้คัดค้านได้กล่าวอ้างเกิดจากการที่ผู้ร้องบอกเลิกสัญญาเข้าร่วมงานฯ โดยไม่มีสิทธิหรือไม่ชอบด้วยกฎหมายเป็น
การเสนอข้อพิพาทคนละเรื่องกับข้อพิพาทหมายเลขดำที่ ๑/๒๕๕๐ คำเสนอข้อพิพาทหมายเลขดำที่ ๔๖/๒๕๕๐
จึงไม่เป็นการเสนอข้อพิพาทซ้อนกับคำเสนอข้อพิพาทหมายเลขดำที่ ๑/๒๕๕๐ คำชี้ขาดของคณะอนุญาโตตุลาการ
จึงไม่เป็นคำชี้ขาดที่ขัดต่อกฎหมายอันเกี่ยวกับความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน ส่วนกรณีที่
คณะอนุญาโตตุลาการชี้ขาดว่าผู้ร้องและผู้คัดค้านต่างไม่มีหน้าที่จะต้องชำระแก่กันและกันซึ่งเป็นอำนาจของ
คณะอนุญาโตตุลาการในเรื่องดุลพินิจการรับฟังพยานหลักฐานและการชั่งน้ำหนักพยานหลักฐานในการวินิจฉัย
ชี้ขาดข้อพิพาท ตามมาตรา ๒๔ และมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติอนุญาโตตุลาการ พ.ศ. ๒๕๔๕ ข้ออ้างของ
ผู้ร้องดังกล่าวไม่ใช่เหตุที่ศาลจะมีคำพิพากษาหรือคำสั่งเพิกถอนคำชี้ขาดของคณะอนุญาโตตุลาการได้ตามมาตรา ๔๐
แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว และมีคำพิพากษาให้ยกคำร้องของผู้ร้อง ซึ่งไม่ใช่กรณีที่ศาลปกครองชั้นต้น
มีคำพิพากษาฝ่าฝืนต่อบทกฎหมายอันเกี่ยวกับความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชนและไม่ตรงกับ
คำชี้ขาดของคณะอนุญาโตตุลาการ ตามมาตรา ๔๕ วรรคหนึ่ง (๒) และ (๓) แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว และ
ไม่ปรากฏว่ามีตุลาการศาลปกครองชั้นต้นในองค์คณะซึ่งพิจารณาคดีนี้ได้มีความเห็นแย้งไว้ในคำพิพากษา และ
ไม่ใช่เป็นกรณีคำสั่งเกี่ยวกับวิธีการชั่วคราว ตามมาตรา ๔๕ วรรคหนึ่ง (๔) และ (๕) แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว
คำอุทธรณ์ของผู้ร้องจึงเป็นคำอุทธรณ์ที่ต้องห้ามอุทธรณ์ตามมาตรา ๔๕ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติ
อนุญาโตตุลาการ พ.ศ. ๒๕๔๕ ศาลปกครองสูงสุดจึงต้องมีคำสั่งยกอุทธรณ์ตามข้อ ๑๐๘ วรรคหนึ่ง แห่งระเบียบ
ของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๓

ศาลปกครองสูงสุดจึงมีคำสั่งเพิกถอนกระบวนการพิจารณาที่ให้ส่งสำเนาคำอุทธรณ์ของผู้ร้องให้คู่กรณีใน
อุทธรณ์จัดทำคำแก้อุทธรณ์ รวมทั้งกระบวนการพิจารณาที่ได้ดำเนินการต่อมาทั้งหมด ตามข้อ ๗ วรรคหนึ่ง
แห่งระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๓ และ
มีคำสั่งยกอุทธรณ์ของผู้ร้อง

สำนักงานศาลปกครอง ๒๕ มกราคม ๒๕๖๗

“ผู้สนใจสามารถขอตรวจดูหรือคัดสำเนาคำพิพากษาและคำสั่งศาลปกครองฉบับเต็ม
ได้ทางแอปพลิเคชัน “ทางรัฐ” แอปพลิเคชัน “ศาลปกครอง” หรือติดต่อสายด่วนศาลปกครอง ๑๓๕๕”

